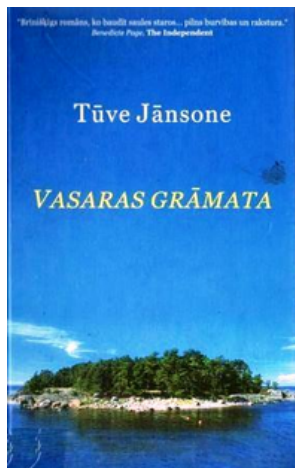

Lasi.
DOMĀ.
Iedvesmējies.

TŪVE JĀNSONE VASARAS GRĀMATA

No angļu valodas tulkojusi Dace Deniņa

"Kad tu mirsi?" bērns jautāja.

Un vecāmāte atbildēja: "Drīz. Bet tas uz tevi it nemaz neattiecas."

"Kāpēc?" mazmeita vaicāja.

Vecāmāte neatbildēja, viņa izgāja uz klints un devās tālāk uz ieplaku.

"Tas ir aizliegts!" Sofija iesaucās.

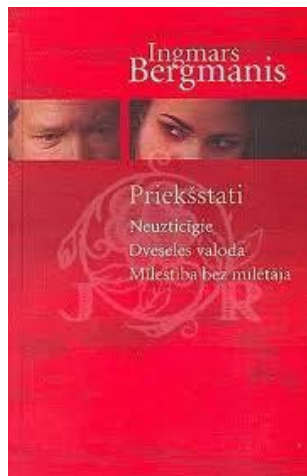
Vecā nicīgi atbildēja: "Zinu. Nedz tu, nedz es nedrīkstam doties uz ieplaku, tomēr tagad mēs to darīsim, jo tavs tētis guļ un neko par to nezina."

Gados veca māksliniece un viņas mazmeitiņa kopīgi vada vasaru uz niecīgas saliņas Somu līcī. Pamazām viņas mācās pielāgoties viena otras bailēm, untumiem un ilgām pēc neatkarības. Ar "Vasaras grāmatas" humoru un dziļdomību autore apliecina savu nebeidzamo ticību dzīvei. Daudz sarunu par dzīvi un dabu, humora un dzīves gudrību. Vasariņa grāmata.

Visiemīļotāko no savām pieaugušo grāmatām Tūve Jānsone balstījusi uz pašas pieredzi un pārdzīvojumiem.

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Jedvesmājies.

INGMARS BERGMANIS PRIEKŠSTATI

No zviedru valodas tulkojusi Solveiga Elsberga

"Visi trīs stāsti ir ļoti atšķirīgi, tie ir rakstīti dažādos laikos, tos piemeklējuši dažādi likteņi, to sarežģītības līmenis arī ir dažāds. Piemēram, „Dvēseles valoda”, kas ir kādas pusmūža sievietes monologs, struktūras ziņā ir salīdzinoši vienkārša. Uz abu pārējo stāstu fona šis darbs lec ārā, vai pat drīzāk - pazūd. Tas ir arī krietni isāks un it kā iespiests starp diviem smagsvara tekstiem. Stāsts „Neuzticīgie” varētu tikt uzskatīts par Bergmaņa radošo vingrinājuma pierakstu - viņš pats ir viens no personāžiem, kas, sarunājoties ar savas mākslinieciskās iztēles augli, Marianni Fogleri, attīsta sižetu. To papildina arī dažādi viņa komentāri, iestarpinājumi, kas „neparādās gala variantā”. Lasītājam nākas ik pa brīdīm pārlekt no pamatstāsta trešās pakāpes realitātes, kur norisinās Mariannes laulības dzīves drāma, atpakaļ pie otrās pakāpes realitātes, kur Bergmanis sarunājas ar iedomu tēlu, raksta savu scenāriju, nevilšus atgādina, ka tā ir tikai izdoma, un... netieši stāsta arī par sevi kā par režisoru. Ņemot vērā arī to, ka Mariannes stāsts balstīts uz reāliem notikumiem paša Bergmaņa dzīvē, „Neuzticīgie” ir nepārprotami autobiogrāfisks darbs, un, iespējams, tāpēc arī visinteresantākais no visiem trim.”

/Satori, 02.11.2007/

[Vairāk par grāmatu](#)

NEW YORK TIMES BESTSELLERS #1

Mana vīra noslēpums

LAIENA MORIARTIJA MANA VĪRA NOSLĒPUMS

No angļu valodas tulkojusi Dina Kārkliņa

Iedomājieties, ka vīrs jums atstāj vēstuli, kuru drīkst izlasīt tikai pēc viņa nāves. Iespējams, šī vēstule atklāj vīra visdziļākos un tumšākos noslēpumus. Tas sagrautu ne vien jūsu kopīgi veidoto, bet arī draugu dzīvi... Un ja nu jūs tomēr izlasāt šo vēstuli agrāk, nekā tas ir vēlēts?

Triju sieviešu dzīve rit ierastajās sliedēs, līdz viena no viņām atrod vēstuli... Dzīve nekad vairs nebūs tāda kā līdz šim.

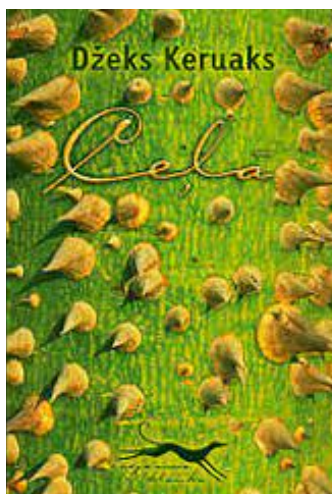
Piecu nacionālo balvu laureāte, austrāliešu rakstniece Laiena Moriartija ir pazīstama ar sevišķi smalku rokrakstu un izcilām novērošanas spējām. Autore ar pētnieces aizrautību un detektīves paņēmieniem apraksta šķietami ikdienišķas parādības, kuru ārējā vienkāršība slēpj dziļas likumsakarības.

"Dažādas dilemmas, dzīves tarakāni un kompleksi, spilgti, dzīvi varoņi - tas viss veido interesantu sociālo drāmu ar vēstuli kā grāmatas galveno personāžu..."

/igramatasscv.wordpress.com/

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Iedvesmējies.

DŽEKŠ KERUAKS CEĻĀ

No angļu valodas tulkojusi Silvija Brice

IBītu paaudzei šī grāmata bija Bībele, prozas ekvivalents Alena Ginsberga "Kaucienam" (Howl). Mūsdienās tā ir klasika, kurā paustais amerikāņu sapnis ir daudz tuvāks Voltam Vītmenam, nevis Skotam Ficdžeraldam. Šis ceļš joņo pretī saulrietam, pilns neaizmirstamas, pāri plūstošas enerģijas, smeldzes un autobiogrāfiskas kaisles. Tajā pulsē 50. gadu Amerikas andergranda ritmi, džezs, sekss, sirds dāsnums, saltas rītausmas un narkotikas. To visu pieredz Sals Paradaizs un viņa varonis Dīns Moriartijs, ceļotājs un mistiķis, pats bita iemiesojums.

"Te sastopama gan nepārtrauktās kustības izraisītā mānīgā viegluma sajūta, kas ļauj slidēt garām ļaudīm, notikumiem un ceļa stabiem, gan vieglas jūras slimības izpausmes, kas nereti piemeklē, piesmakušā autobusā kratoties pa izdangātu ceļu. Pats galvenais šai spēlē – lai ceļš nekad nebeidzas un neapstājas."

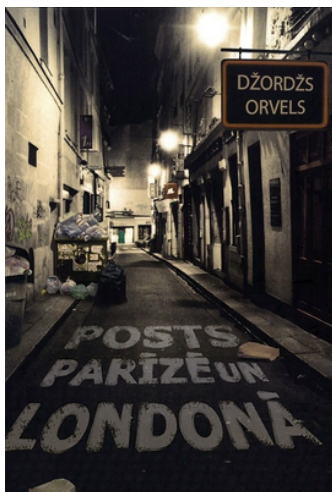
/Arno Jundze, "Neatkarīgās Rīta Avīzes" pielikums "Literatūra un Māksla Latvijā"/

"Ja pieņem Milstaina gandrīz pusgadsimtu seno, taču arī mūslaikiem trāpīgo laikmeta raksturojumu, tad, atmetot skeptisku minstināšanos, nūdien jāatzīst, ka notikums, proti, tulkojums ir izcils."

/Ieva Lešinska, "Diena"/

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Iedvesmējies.

DŽORDŽS ORVELS POSTS PARĪZĒ UN LONDONĀ

No angļu valodas tulkojusi Ingūna Jansone

Viens no izcilākajiem divdesmitā gadsimta angļu rakstniekiem Džordžs Orvels bija "sava laikmeta skaudrā sirdsapziņa", kā viņu nodēvējis angļu rakstnieks V. S. Pričets. Tieši šo, Orvela pirmo izdoto grāmatu "Posts Parīzē un Londonā" vairums viņa talanta cienītāju un daiļrades pazinēju atzīst par savu mīļāko Orvela darbu.

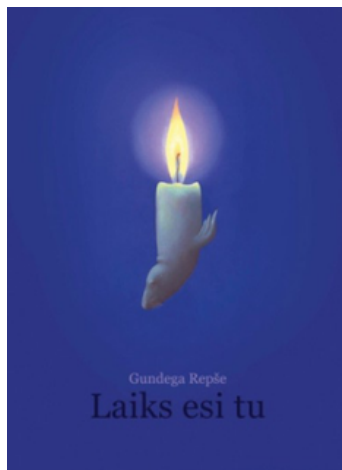
Kāpēc tāds jauks Ītonas zēns kā Ēriks Blērs mitinās netīros graustos, nevis mācās Oksfordā vai Kembridžā? Juzdamies vainīgs par apstākļiem, kādos jādzīvo pasaules trūcīgajiem un izstumtajiem, viņš dzīvo kā līdzīgs ar "ekscentriskiem ļaudīm, kas nokļuvuši postā un atmetuši cerību kļūt normāli vai cienijami". Viņš ir gatavs strādāt jebkuru darbu, kas pieejams nabadzības piemeklētajiem. Parīzē viņš strādā par trauku mazgātāju. Kopā ar klaidoņiem un viesstrādniekiem ceļo pa Angliju. Viņš dzīvo postā Parīzē un Londonā, atteicies no cienījamās pārtikušo ļaužu sabiedrības, un atdzimst kā... Džordžs Orvels.

"Pateikt, ka grāmata man patika, būtu nepateikt neko. Es to izbaudīju ikkatrā teikumā un aprakstā, ikkatrā pārdomu gabaliņā un krāšņi smirdīgajā izpausmē. Iepriekš biju lasījis Orvela "Dzīvnieku ferma" un "1984", kas man arī ārkārtīgi patika, bet būtībā ir pavisam atšķirīga literatūra. Tajās abās pa katru rindstarpu cauri spraucas autora politiskā pārlicība un skarba ironija par komunismu un tā praktiskajām izpausmēm. Kamēr "Posts Parīzē un Londonā" ir spilgts laikmeta tēlojums 20. gadsimta sākuma Anglijai, Orvels ir tikai nupat pievērsies sociālisma uzskatiem un veidojis izsmalcinātu kritiku šķiru sistēmai un sabiedrības slāņu krasajām atšķirībām."

[/alksne.blogspot.com/](http://alksne.blogspot.com/)

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Jēdviesmājies.

GUNDEGA REPŠE LAIKS ESI TU

"Laika jēdziens ir sevī ierijis vai visas iespējamās metaforas. Tā iluzorajai sagūstīšanai kalpo kā saldās plāpas, tā bargi filozofiski nojēgumi, tomēr tuvāk esamības noslēpumam laiks nepieved. Miljoniem gadu garš ceļš caur krāšņām mirāžām atved mani atkal pie sevis – ceļastaba, kas vienīgais liecina manu personisko laiku – bijis tas kāds 1995. vai 2012. gads." /Gundega Repše/

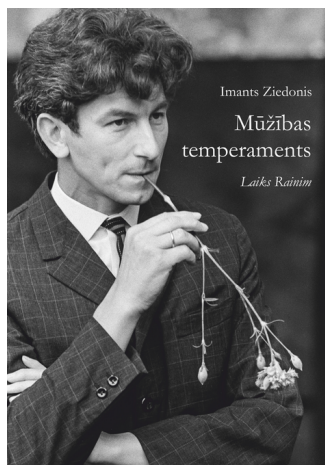
Gundega Repšes grāmatā LAIKS ESI TU apkopotas rakstnieces dienasgrāmatas, kas tapušas no 1995.-1996. gadam un 2012. gadā. Līdztekus lasāmas arī rakstnieces piezīmes no Dzintras Gekas 2012. gadā vadītās Sibīrijas ekspedīcijas.

Dienasgrāmata ir cilvēka sajūtu šūpulis. Arī šajā gadījumā lasītājam paveras iespēja ieskatīties kāda iekšējā pasaulē, izzināt cilvēka domu gājienu. Ir drosmīgi publicēt dienasgrāmatu. Ja ņem vērā, ka šāda tipa darbi parasti tiek publicēti pēc autora nāves, interesanti būtu uzzināt, vai Gundegu Repši interesē tas, vai un kā mainās cilvēku domas par viņu kā literāti/cilvēku pēc dienasgrāmatas izlasīšanas...

"Laiks esi tu" noteikti patiks ne tikai cilvēkiem, kuri interesējas par mūsdienu latviešu literatūras aprindām, bet arī tiem, kuriem aprakstītā vide nav tik pazīstama. Šī ir Latvietes (ar lielo L) dienasgrāmata, kuru viņa uzticējusi savai tautai, nebaidoties tikt nesaprasta.

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Iedvesmējies.

IMANTS ZIEDONIS MŪŽĪBAS TEMPERAMENTS

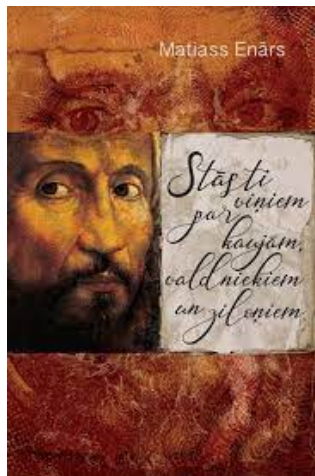
Imanta Ziedoņa grāmata "Mūžības temperaments" ar apakšvirsrakstu "Studijas par Raiņi" ir literatūras vēsturē neparasts gadījums, kā viens dzejnieks tuvojas otram un izceļ mums viņa domas gluži kā dzintara gabalus no dzelmes, atjaunotus un izgaismotus. Maģiska ir divu lielu personību sastapšanās tad, kad tas notiek patiesā vēlmē atklāt un saprast.

*"Ziedoņa "Mūžības temperaments" virszdevums ir Raiņa rehabilitācija, atbrīvošana no padomju ideoloģiski estētiskajā mītā kanonizētā proletariāta dzejnieka, sociālistiskā reālisma ideologa un praktiķa. Akcentējot Raiņa daiļrades laikmetīgo un pārlaicīgo satvaru, dzejnieks raksta: "Rainis nekļuva vecs. Veca kļuva patiesība ap viņu. Ja mēs būtu mazliet jaunāki garā, mēs redzētu, ka Rainis vēl iet. (..) Tai Tagadnē, kurā (..) ir mūžība pašlaik."
/Ausma Cimdiņa/*

*"Lielisks Raiņa darbu un domu aktualizējums sulīgā valodā un gudrā skatījumā. Labs ievads Raiņa studijām, jo izskaidro un vēl vairāk ieintrīģē."
/Goodreads atsauksme/*

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Iedvesmējies.

MATIASS ENĀRS

STĀSTI VIŅIEM PAR KAUIJĀM, VALDNIEKIEM UN ZILOŅIEM

No franču valodas tulkojis Dens Dimiņš

"Bieži mēs vēlamies, kaut lietas atkārtotos; mēs alkstam vēlreiz pārdzīvot izbijušu mirkli, labot kļūmīgu soli vai pateikt noklusēto vārdu; mēs cenšamies no jauna atrast kaklā iespiedušās skaņas, glāstu, kuru neuzdrošinājāties sniegt, kamolu krūtīs, kas pazudis uz visiem laikiem."

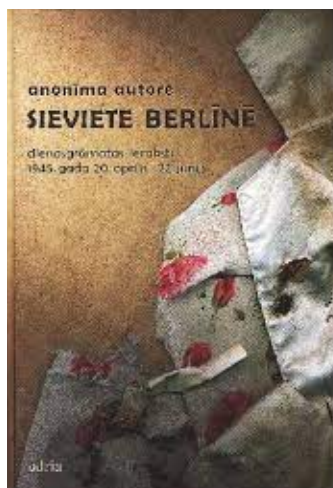
Brīnumainais, erotiskais un mākslinieciskais franču autora Matiasa Enāra romāns "Stāsti viņiem par kaujām, valdniekiem un ziloņiem" aizved lasītāju tālu prom - 1506. gadā brīvdomīgajā un baudu pārpilnajā lielpilsētā Konstantinopolē, kur pēc sultāna Bajazida Otrā aicinājuma ieradies Mikelandželo. Talantīgā mākslinieka un meistara uzdevums ir uzbūvēt Zelta raga tiltu, kas neapšaubāmi ir ne vien grandioza arhitektoniska struktūra, bet arī ģeopolitisks simbols, saikne starp Austrumiem un Rietumiem... Tā, izrādās, ir visai traušla... Tas ir eksotisks, tumšiem un smeldzīgiem noslēpumiem caurvīts stāsts.

"Grāmata ir vienlīdz traģiska un komiska. Tā ir fragmentāra un daudzas lietas ir atstātas kā mājieni par notiekošo, ko lasītājam pašam ir jāatrisina. Valoda ir skaista, teikumi – izsmalcināti. Grāmatā viss ir savās vietās. To lasot nevienā brīdī nekļūst garlaicīgi. Autors ir radījis kaut ko patiesi neparastu."

/gramatasirmanilabakiedraugi.wordpress.com/

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Iedvesmojies.

SIEVIETE BERLĪNĒ

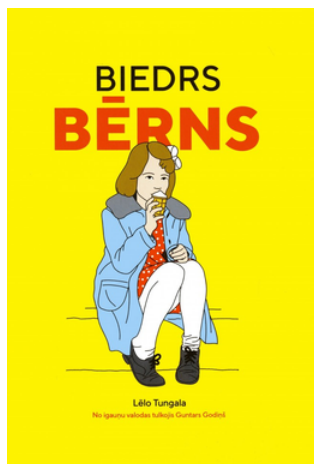
No vācu valodas tulkojusi Dace Lāže

"Trīsdesmitgadīgas berlīnietes dienasgrāmata no 1945. gada 20. aprīlim līdz 22. jūnijam, kad Vācija kapituleja II Pasaules karā un Berlīnē ienāca padomju karaspēks. 1945. gada aprīlī padomju armija ienāk Berlīnē, kā saimnieki, darot visu, kas tūk un ņemot visu, ko grib – tajā skaitā sievietes. Autore parāda, cik dažādi sievietes pārdzīvoja, vai nepārdzīvoja šo laiku, kad nebija vīriešu, kas aizstāvētu. Kāda jau pēc pirmās izvarošanas darīja sev galu, citas ļāvās vīriešiem un pašiznīcībai Vēl citas nolēma šausminošajai situācijai pielāgoties un no tās gūt lielāko labumu – proti, ļauties sveša vīrieša palāgiem, pretim saņemot aizsardzību no citiem viņa dažādas brutalitātes pakāpes biedriem un pārtiku. Autore bija viena no šīm sievietēm, kura būdama inteliģenta sieviete – daudz Eiropā ceļojusi žurnāliste un apgūvusi angļu, franču un arī krievu valodu un tieši šīs nelielas zināšanas viņa lika lietā, lai izdzīvotu. Autore raksta par laiku, kad jautājums - Cik reizes Tev izvaroja? - bija tikpat ikdienišķas, kā - kā Tev iet? Stāsta galvenā vadlīnija ir padomju karavīru masveida seksuālā vardarbība pret vācu sievietēm II Pasaules kara beigās. Taču pārsteidzošākais, lai gan autore vairākus mēnešus dzīvoja neierobežotas padomju armijas vīriešu patvaļas apstākļos – autore to pierakstījusi kaut kā tā novērojoši, bez emocijām, pamanoties pat pajokot par gaužām nesmieklīgām lietām. Stāsts viennozīmīgi spilgti paliks atmiņā, tomēr tas neatstāja smagu un nospiedošu sajūtu."
Ieva Strazdiņa, [/www.instagram.com/](https://www.instagram.com/)

[Vairāk par grāmatu](#)

Lasī.
DOMĀ.
Jedvesmājies.

LĒLO TUNGALA BIEDRS BĒRNS

No igauņu valodas tulkojis Guntars Godiņš

"Mēdz teikt, ka mājas ir vieta, kur sākas ne tikai dzīve, bet arī cilvēka personība. Romāna *Biedrs bērns* autorei caur bērna vērgo un sajūtām piesātināto perspektīvu izdodas ļoti ticami aprakstīt, kādas bija šīs mājas kādā piecdesmito gadu Igaunijas mazpilsētā. Pieticīga, bet kārtīga saimniecība, kurā nāk ciemiņi, skraida suņi, skan dziesmas, stāsti un valda gan stingra kārtība, gan omulīga rosība līdz brīdim, kad "melnie vīri" no tās izrauj māti. Tad māja kļūst drēgna, klusa un tukša, un pat koka griestu rakstos, kuros parasti veidojās fantastiski pasaku tēli, sāk rādīties draudīgas sejas.

Ja Māras Zālītes autobiogrāfiskais romāns *Pieci pirksti par piecgadīgu meiteni* sākas brīdī, kad izsūtītā ģimene atgriežas un vissliktākais kaut kādā mērā ir aiz muguras, tad *Lēlo Tungalas* pirmajā triloģijas grāmatā vissliktākais ir tikko sācies un priekšā ir milzīgi liela, biedējoša nākotnes neziņa, kas rada kniesošu nepacietību arī lasītājiem – mēs gribam ātrāk nojaust stāstā kādus pozitīvus vēstnešus un atšķirt laimīgas beigas, jo šī taču ir bērnu grāmata... Laimīgās beigas nenāk, toties romāna spriedze simboliski un emocionāli precīzi ļauj lasītājam piedzīvot atņemtās brīvības sajūtu, ar kādu padomju laikus pārcieta daudzi baltieši."

[/www.punctummagazine.lv/](http://www.punctummagazine.lv/)

[Vairāk par grāmatu](#)